

nyomulása lehetetlenné tette. Végül a „több százezer dollárt érő” va-
gyontárgyakat Schweiger az amerikai OSS képviselőjének adta át.¹²⁷

Mások is tettek kísérleteket a zsidók mentésére a HIJEF képviseleté-
ben. A Sternbuch fivérek, Curt Trümpy, a Messerschmidt egyik svájci
képviseelője; dr. Jean-Mary Musy volt svájci köztársasági elnök;¹²⁸ a né-
met származású Felix Kersten, Himmler kezelőorvosa; a svéd Folke Ber-
nadotte gróf – mindnyájan részt kértek a himmleri döntés kieszközlésének
érdeméből, hogy ne pusztítsák el a koncentrációs táborok lakóit.¹²⁹

A Kasztner-transzport kiszabadulása. A második bergen-belseni cso-
port 1944. december 7-i Svájcba érkezésével az egész Kasztner-szállít-
mány biztonságba került. Vége szakadt a Harmadik Birodalom és Svájc,
illetve a Birodalmi Biztonsági Főhivatal és a német külügyminisztérium
közötti diplomáciai jegyzékváltások hullámának, amit az első csoport ér-
kezése indított el.

Bár Hitlernek (valószínűleg Kaltenbrunner jóvoltából) tudomására
jutott ezeknek a zsidóknak az átszállítása Svájcba, a jelek szerint abban a
hitben élt, hogy ez része az alkunak, amit július 10-én Horthynak ajánlott,
s aminek értelmében közel 8000, Svédország, Svájc és más semleges or-
szágok védelme alatt álló zsidót kiengednének Magyarországról, cserébe
pedig a magyarok felújítanák a három nappal korábban leállított depor-
tálásokat.¹³⁰ Az RSHA a német külügyminisztériumot – ha csak átmenet-
ileg is – teljes bizonytalanságban tartotta. Különös módon az első Kaszt-
ner-csoport továbbszállításáról az első hivatalos értesítést Svájcból kapta
a külügyminisztérium. Függetlenül attól, hogy Saly Mayer Heinrich
Rothmund útján (augusztus 8-án) megszerezte a svájci hatóságok hozzá-
járulását mindkét csoport beutazásához, a svájciak – valószínűleg semle-
ges státusukra való tekintettel – formálisan panaszt tettek a németeknél,
amiért nem tájékoztatták őket előre a csoport érkezésének időpontjáról,
nem gondoskodtak a menekültek személyi adatainak feltüntetéséről (sze-
mélyazonossági igazolványuk nem volt), és nem közzölték útjuk végső cél-
ját. A jegyzék a különböző hivatalok közötti tárgyalások egész sorát indí-
totta el, melyekben az RSHA tisztségviselői a transzportot az SS-nek szál-
lítandó hadianyagok ellentételeként igyekeztek feltüntetni.¹³¹

Az első transzport nem 500 zsidóból állt, ahogy azt Becher eredetileg
augusztus 2-án jelezte Kasztnernek, hanem csak 318-ból, mégpedig állí-
tólag azért, mert Eichmann szabotálta Himmler utasításait. Az első cso-
port összeállításának szempontjaira augusztus 3-i levelében Kasztner tett
javaslatot Fischernek.¹³² A második, 1368 fős csoport Krumej parancs-
noksága alatt érkezett Svájcba.

A csoport bergen-belseni tartózkodása idején 3 fő halt meg termé-